Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2021. gada 9. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vērtspapīri, ko atļauts tirgot regulētā tirgū, kas reģistrēts vai darbojas kādā dalībvalstī – Pārskatāmības pienākums – Paziņojums par "būtisku līdzdalību", ko sabiedrības pamatkapitālā iegūst "personas, kas rīkojas saskaņoti" – Direktīva 2004/109/EK – 3. panta 1.a punkta ceturtā daļa – Jēdziens "stingrākas prasības" – Direktīva 2004/25/EK – "Uzraudzība", ko veic saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantu izraudzīta iestāde

Lietā C-605/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) iesniedza ar 2018. gada 25. septembra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 25. septembrī, tiesvedībā

Adler Real Estate AG,

Petrus Advisers LLP,

GM

pret

***Finanzmarktaufsichtsbehörde* (*FMA*),**

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši N. Pisarra [*N. Piçarra*] (referents), D. Švābi [*D. Šváby*], S. Rodins [*S. Rodin*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre: M. Krauzenbeka [*M. Krausenböck*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Adler Real Estate AG* vārdā – *S. Hödl, Rechtsanwalt*,

– GM vārdā – *M. Gall* un *W. Eigner, Rechtsanwälte*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

– *Finanzmarktaufsichtsbehörde* (*FMA*) vārdā – *P. Wanek* un *D. Wagner*, pārstāvji,

– Eiropas Komisijas vārdā – *G. Braun*, *H. Støvlbæk* un *H. Krämer*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2021. gada 18. martā tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK (OV 2004, L 390, 38. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/50/ES (2013. gada 22. oktobris) (OV 2013, L 294, 13. lpp.) (turpmāk tekstā – "Direktīva 2004/109"), 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 47. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Adler Real Estate AG* (turpmāk tekstā – "*Adler*"), *Petrus Advisers LLP* (turpmāk tekstā – "*Petrus*") un GM, no vienas puses, un *Finanzmarktaufsichtsbehörde* (*FMA*) (Finanšu tirgu uzraudzības iestāde, Austrija; turpmāk tekstā – "Finanšu tirgu uzraudzības iestāde"), no otras puses, par administratīvo sodu, ko šī iestāde tiem uzlika par to, ka tie nav izpildījuši prasību paziņot par būtisku līdzdalību tāda emitenta vērtspapīros, kura akcijas bija atļauts tirgot regulētā tirgū, kas reģistrēts Austrijā, likumību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2004/25/EK

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem (OV 2004, L 142, 12. lpp.), kā izriet no tās 1. panta 1. punkta, ir noteikti pasākumi, ar kuriem saskaņo visus dalībvalstu instrumentus saistībā ar sabiedrību to vērtspapīru pārņemšanas piedāvājumiem, uz kuriem attiecas dalībvalstu tiesību akti, ja visus vai dažus minētos vērtspapīrus ir atļauts laist apgrozībā vienas vai vairāku dalībvalstu regulētā tirgū.

4 Šīs direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir formulēts šādi:

"Šajā direktīvā

[..]

d) "personas, kuras rīkojas saskaņoti" ir fiziskas vai juridiskas personas, kas sadarbojas ar piedāvātāju vai mērķa sabiedrību saskaņā ar izteiktu vai klusuciešot noslēgtu mutisku vai rakstisku vienošanos, kuras mērķis ir iegūt mērķa sabiedrības kontroli vai izjaukt veiksmīgu piedāvājuma rezultātu."

5 Minētās direktīvas 4. panta "Uzraudzības iestāde un piemērojamās tiesības" 1. punktā ir paredzēts:

"Dalībvalstis izraugās iestādi vai iestādes, kas ir kompetentas uzraudzīt piedāvājumus, lai nodrošinātu to noteikumu ievērošanu, ko dalībvalstis pieņem vai ievieš saskaņā ar šo direktīvu. Šādi izraudzītās iestādes ir vai nu valsts iestādes, apvienības vai privātas iestādes, kas ir atzītas ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai ko ir atzinušas valsts iestādes, kuras šim mērķim ir pilnvarotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstis informē [Eiropas] Komisiju par šādi izraudzītajām iestādēm, norādot to darbības iespējamo iedalījumu. Dalībvalstis nodrošina, ka minētās iestādes veic savus uzdevumus objektīvi un neatkarīgi no piedāvājuma pusēm."

6 Šīs pašas direktīvas 5. panta "Mazākumdalībnieku aizsardzība, obligātais piedāvājums un atbilstīgā cena" 1. punktā ir noteikts:

"Ja fiziska vai juridiska persona vai personas, kas rīkojas saskaņoti ar šo personu, iegādājas 1. panta 1. punktā minēta uzņēmuma vērtspapīrus, kuri kopā ar šīs personas vai to personu jau īpašumā esošajiem vērtspapīriem, kuras rīkojas saskaņoti ar šo personu, tieši vai netieši nodod šai personai tādu konkrētu balsstiesību procentuālo daļu uzņēmumā, kas nodrošina kontroli minētajā uzņēmumā, dalībvalstis nodrošina, ka šādai personai, lai aizsargātu minētā uzņēmuma mazākumdalībniekus, ir jānāk klajā ar piedāvājumu. Šādu piedāvājumu pēc iespējas drīz adresē visiem minēto vērtspapīru turētājiem attiecībā uz visiem viņu vērtspapīriem par atbilstīgu cenu, kā noteikts 4. punktā."

7 Direktīvas 2004/25 10. panta "Šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētā informācija par uzņēmumiem" 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts:

"Dalībvalstis nodrošina, ka 1. panta 1. punktā minētie uzņēmumi publicē sīku informāciju šādās jomās:

[..]

c) būtiskas tiešas un netiešas akciju daļas (ieskaitot netiešas akciju daļas, kas iegūtas ar piramīdas struktūru starpniecību, un savstarpējas kapitāla daļas) [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2001/34/EK [(2001. gada 28. maijs) par vērtspapīru iekļaušanu fondu biržas oficiālajā sarakstā un par informāciju, kas jāpublicē par tādiem vērtspapīriem (OV 2001, L 184, 1. lpp.)] 85. panta izpratnē."

Direktīva 2004/109

8 Direktīvas 2004/109 2. un 28. apsvērumā ir noteikts:

"(2) [..] vērtspapīru emitentiem jānodrošina atbilstīga atklātība attiecībā pret ieguldītājiem, gādājot par regulāru informācijas plūsmu. Tāpat, lai to panāktu, akcionāriem vai fiziskām vai juridiskām personām, kam ir balsstiesības vai finanšu instrumenti, kuri dod tām tiesības iegūt esošās balsstiesīgās akcijas, arī jāinformē emitenti par iegādi vai citām izmaiņām attiecībā uz nozīmīgu līdzdalību uzņēmumos tā, lai pēdējie varētu nodrošināt sabiedrības informēšanu.

[..]

(28) katrā dalībvalstī būtu jānozīmē viena kompetenta iestāde, kas uzņemtos atbildību par saskaņā ar šo direktīvu pieņemto noteikumu ievērošanas uzraudzību un starptautisko sadarbību. [..]"

9 Saskaņā ar šīs direktīvas 1. panta 1. punktu ar to "nosaka prasības periodiskās un tekošās informācijas atklāšanai par tiem emitentiem, kuru vērtspapīrus jau ir atļauts tirgot regulētā tirgū, kas atrodas vai darbojas dalībvalstī".

10 Minētās direktīvas 3. panta 1.a punkta ceturtā daļa ir formulēta šādi:

"Izcelsmes dalībvalsts nevar akciju turētājam vai 10. vai 13. pantā minētajai fiziskai vai juridiskai personai piemērot stingrākas prasības, nekā noteikts šajā direktīvā, izņemot, ja:

i) nosaka zemākus vai papildu paziņošanas sliekšņus nekā tos, kas minēti 9. panta 1. punktā, un var pieprasīt līdzvērtīgus paziņojumus attiecībā uz paziņošanas sliekšņiem, kas balstās uz līdzdalību kapitālā;

ii) piemēro prasības, kas ir stingrākas par 12. pantā minētajām prasībām; vai

iii) piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, apvienošanās darījumiem un citiem darījumiem, kas skar tādu uzņēmumu īpašumtiesības vai kontroli, ko uzrauga dalībvalstu izraudzītās iestādes atbilstoši 4. pantam [..] Direktīvā [2004/25]."

11 Direktīvas 2004/109 9. panta "Paziņojums par nozīmīgas līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu" 1. punkta pirmajā daļā ir paredzēts:

"Izcelsmes dalībvalsts nodrošina, ka, akcionāram iegūstot vai atsavinot emitenta akcijas, kuras atļauts tirgot regulētā tirgū un kurām ir balsstiesības, šādi akcionāri paziņo emitentam to, kāds ir akcionāra balsstiesību īpatsvars akciju iegūšanas vai atsavināšanas rezultātā, kad šis īpatsvars sasniedz, pārsniedz vai kļūst mazāks par 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % un 75 %."

12 Direktīvas 2004/109 10. pantā "Nozīmīga īpatsvara balsstiesību iegūšana vai atsavināšana" ir noteikts:

"Paziņošanas prasības, kas noteiktas 9. panta 1. un 2. punktā, ir piemērojamas arī fiziskai personai vai juridiskai personai, ciktāl tā ir pilnvarota iegūt, atsavināt vai izmantot balsstiesības vienā no šādiem gadījumiem vai to kombinācijā:

a) balsstiesības, kas pieder trešajai pusei, ar kuru šī fiziska vai juridiska persona ir noslēgusi vienošanos, kas uzliek tām pienākumus pieņemt, saskaņoti izmantojot tām piederošās balsstiesības, ilgstošu kopēju politiku attiecībā uz konkrētā emitenta vadību;

[..]."

13 Šīs direktīvas 24. panta "Kompetentās iestādes un to pilnvaras" 1. punktā ir paredzēts:

"Katra dalībvalsts nosaka centrālu iestādi, kas [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvas 2003/71/EK [(2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot

vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV 2003, L 345, 64. lpp.)] 21. panta 1. punktā ir minēta kā centrāla kompetenta administratīva iestāde, kura atbild par šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi un par to, lai tiktu nodrošināts, ka ir piemēroti noteikumi, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu. [..]"

Direktīva 2013/50

14 Ar Direktīvu 2013/50 Direktīvas 2004/109 3. pantā tika iekļauts 1.a punkts. Direktīvas 2013/50 12. apsvērumā ir noteikts:

"Saskaņojot režīmu par to, kā paziņo par nozīmīgām līdzdalībām balsstiesībās, īpaši saistībā ar līdzdalību akcijās un līdzdalību finanšu instrumentos summēšanu, varētu uzlabot tiesisko noteiktību, veicināt atklātību un samazināt administratīvo slogu pārrobežu ieguldītājiem. [..] Īpaši dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai arī turpmāk piemērot normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, apvienošanās darījumiem un citiem darījumiem, kas skar tādu sabiedrību īpašumtiesības vai kontroli, ko uzrauga dalībvalstu izraudzītas iestādes atbilstoši [..] Direktīvas [2004/25] 4. pantam, kurā minētas stingrākas prasības attiecībā uz informācijas sniegšanu nekā Direktīvā [2004/109]."

Austrijas Republikas tiesības

ÜbG

15 Direktīva 2004/25 Austrijas tiesībās tika transponēta ar *Bundesgesetz betreffend Übernahmeangebote* (Federālais likums par pārņemšanas piedāvājumiem, *BGBl.* I, Nr. 127/1998; turpmāk tekstā – "*ÜbG*").

16 Šī likuma 1. panta 6. punktā jēdziens "juridiskas vienības, kas rīkojas saskaņoti" ir definēts kā "fiziskas vai juridiskas personas, kas sadarbojas ar piedāvātāju, pamatojoties uz vienošanos, lai iegūtu vai īstenotu mērķa sabiedrības kontroli, it īpaši saskaņojot balsstiesības, vai kuras sadarbojas, pamatojoties uz vienošanos ar mērķa sabiedrību, lai padarītu neveiksmīgu pārņemšanas piedāvājumu. Ja juridiska vienība tieši vai netieši tur viena vai vairāku citu juridisku vienību akciju kontrolpaketi (22. panta 2. un 3. punkts), tiek pieņemts, ka visas šīs juridiskās vienības rīkojas saskaņoti [..]."

17 Minētā likuma 22. panta 1. punktā ir noteikts:

"Ikviens, kurš tieši vai netieši iegūst mērķa sabiedrības akciju kontrolpaketi, nekavējoties par to ziņo *Übernahmekommission* [(Pārņemšanas piedāvājumu komisijai, Austrija; turpmāk tekstā – "Pārņemšanas komisija") un saskaņā ar šā federālā likuma noteikumiem 20 biržas darba dienu laikā no kontrolpaketes ieguves brīža izziņot piedāvājumu attiecībā uz visiem mērķa sabiedrības vērtspapīriem."

18 Saskaņā ar *ÜbG* 22.a panta 1. punktu "pienākums iesniegt piedāvājumu, kas paredzēts 22. panta 1. punktā, pastāv arī tad [..], ja ir izveidota tādu juridisku vienību grupa, kas rīkojas saskaņoti un kas kopīgi iegādājas līdzdalības kontrolpaketi."

19 *ÜbG* 23. panta "Līdzdalības summēšana un piedāvātāju saistību paplašināšana" 1. punktā ir paredzēts, ka, piemērojot 22.–22.b pantu, "personu, kas rīkojas saskaņoti" 1. panta 6. punkta izpratnē, balsstiesības ir savstarpēji summējamas.

BörseG 1989

20 Ar 1989. gada 8. novembra *Bundesgesetz über die Wertpapier- und allgemeinen Warenbörsen und über die Abänderung des Börsensale-Gesetzes 1949 und der Börsegesetz-Novelle 1903* (Federālais likums par biržām un vispārējām izejvielu biržām un grozījumiem 1949. gada Likumā par biržas brokeriem, un grozījumiem 1903. gada Likumā par biržu (*Börsegesetz 1989 – BörseG*; *BGBl.* 555/1989)) redakcijā, kas publicēta *BGBl.* 558/1990 (*DFB*) (turpmāk tekstā – "1989. gada *BörseG*"), 91. un nākamajiem pantiem ir īstenotas prasības paziņot par "nozīmīgu līdzdalību", kuras izriet no Direktīvas 2004/109 III nodaļas I daļas "Informācija par nozīmīgu līdzdalību", un it īpaši no šīs direktīvas 9. panta 1. punkta.

21 Saskaņā ar šā likuma 92. panta 7. punktu tā 91. pantā paredzētā paziņošanas prasība tostarp ir attiecināta uz "balsstiesībām, kas pieskaitāmas personai atbilstīgi *ÜbG* 23. panta 1. vai 2. punktam".

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

22 Ar 2018. gada 29. jūnija lēmumiem Finanšu tirgu iestāde, kas ir "centrālā kompetentā administratīvā iestāde" Direktīvas 2004/109 24. panta izpratnē, uzlika *Adler*, *Petrus* un *GM* administratīvus naudas sodus par paziņošanas prasības, kas 1989. gada *BörseG* 92. panta 7. punktā paredzēta fiziskām vai juridiskām personām, kuras katra atsevišķi vai kopā iegādājas "mērķa sabiedrības" nozīmīgu līdzdalību, kas pārsniedz 30 % slieksni. Saskaņā ar šiem lēmumiem *Adler*, *Petrus* un *GM* bija "rīkojušās saskaņoti" *ÜbG* 1. panta 6. punkta izpratnē, iegādājoties *Conwert Immobilien SE* (turpmāk tekstā – "*Conwert*") akcijas, un līdz ar to balsstiesības, kas saistītas ar līdzdalību šajā sabiedrībā, esot bijušas savstarpēji summējamas 2015. gada 29. septembrī.

23 Lai noteiktu, vai *Adler*, *Petrus* un *GM* ietilpst jēdzienā "personas, kas rīkojas saskaņoti" *ÜbG* 1. panta 6. punkta izpratnē, Finanšu tirgu iestāde uzskatīja, ka tai ir saistošs lēmums, ko 2016. gada 22. novembrī pieņēmusi Pārņemšanas komisija, kas ir iestāde, kura saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu ir izraudzīta kā iestāde, kuras kompetencē ir uzraudzīt piedāvājumus. Šajā lēmumā, kas starplaikā bija kļuvis galīgs, Pārņemšanas komisija konstatēja, ka *Adler*, *Petrus* un GM nebija iesnieguši obligāto piedāvājumu, lai gan tie bija ieguvuši 30 % no *Conwert Immobilien* balsstiesībām, kas ir slieksnis, kas rada pienākumu iesniegt piedāvājumu kā "juridiskām vienībām, kas darbojas saskaņoti".

24 Finanšu tirgu uzraudzības iestādes ieskatā administratīvo naudas sodu piemērošanas procesā var izmeklēt tikai pārkāpuma, ko iespējams izdarījuši *Adler*, *Petrus* un *GM*, subjektīvā elementa esamību.

25 Iesniedzējtiesa, kurā tika celta prasība par 2018. gada 29. jūnija lēmumiem, norāda, ka 1989. gada *BörseG*, ar ko Austrijas tiesībās ir transponēta Direktīva 2004/109, personām, kuras ieguvušas "nozīmīgu līdzdalību", proti, 30 % un vairāk "emitenta" daļās, ir paredzētas stingrākas prasības, nekā noteikts šajā direktīvā. Tādējādi šī tiesa uzskata, ka paziņošanas prasība, kas uzlikta

"juridiskajām vienībām, kas rīkojas saskaņoti" atbilstoši ar 1989. gada *BörseG* 92. panta 7. punktam, ietilpst jēdzienā "stingrākas prasības, nekā noteikts [Direktīvā 2004/109]" šīs direktīvas 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas izpratnē.

26 Tomēr iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai šīs "stingrākās" paziņošanas prasības ir saderīgas ar Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktu, jo saskaņā ar šiem noteikumiem minētajām prasībām ir ne tikai jābūt paredzētām normatīvos un administratīvos aktos, kas pieņemti saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, bet ir noteikts, ka šīs prasības arī "uzrauga dalībvalstu izraudzītās iestādes atbilstoši 4. pantam [..] Direktīvā [2004/25]". Šajā gadījumā "stingrāku" paziņošanas prasību attiecībā uz nozīmīgu līdzdalību, kas aplūkota pamatlietā, uzraudzīja valsts iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2004/109 24. pantu.

27 Šī tiesa turklāt vēlas noskaidrot, vai ar Hartas 47. pantu ir saderīga valsts prakse, saskaņā ar kuru tāds lēmums, kas ir kļuvis galīgs, kā 2016. gada 22. novembra lēmums, ir saistošs tādā turpmākā administratīvo sodu piemērošanas procesā, kādu tajā izskatāmajā lietā veica Finanšu tirgu iestāde.

28 Šādos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* (Federālā administratīvā tiesa, Austrija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Direktīvas 2004/109] 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka "stingrākas prasības akciju turētājam vai [..] fiziskai vai juridiskai personai" var atļaut ar nosacījumu, ka "normatīvos un administratīvos aktus", kuros ir paredzētas stingrākas prasības nozīmīgas līdzdalības paziņošanai, "uzrauga" dalībvalsts atbilstoši [Direktīvas 2004/25] 4. pantam izraudzīta iestāde un ka šī uzraudzība ietver arī to, vai tiek ievērotas stingrākas prasības attiecībā uz nozīmīgas līdzdalības paziņošanu [Direktīvas 2004/109] izpratnē?

2) Vai [Hartas] 47. pantam ir pretrunā valsts prakse, saskaņā ar kuru uzraudzības iestādes, kas paredzēta [Direktīvas 2004/25] 4. pantā, lēmumam, kuram ir likumīgs spēks un ar ko ir konstatēts personas izdarīts to valsts tiesību normu pārkāpums, ar kurām ir transponēta [Direktīva 2004/25], tiek atzīts saistošs spēks arī pret to pašu personu uzsāktā administratīvā soda piemērošanas procesā par valsts tiesību normu, ar kurām transponē [Direktīvu 2004/109], kurās ir atsauce uz minētajām [Direktīvas 2004/25] transponēšanas normām, pārkāpumu, tādējādi liedzot šai personai apstrīdēt jau ar galīgu spēku konstatēto pārkāpumu no juridiskā un faktiskā viedokļa?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

29 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar ko akciju turētājiem vai šīs direktīvas 10. vai 13. pantā minētajām fiziskām vai juridiskām personām tiek piemērotas stingrākas prasības šīs ceturtās daļas izpratnē attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgu līdzdalību, nekā noteikts minētajā direktīvā, un kuras izriet no normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti tostarp saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, taču nepiešķirot šīs dalībvalsts iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu, pilnvaras nodrošināt šo prasību ievērošanu.

30 Kā izriet no paša Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas formulējuma, izcelsmes dalībvalsts nevar akciju turētājam vai 10. vai 13. pantā minētajai fiziskai vai juridiskai personai piemērot stingrākas prasības, nekā noteikts šajā direktīvā, tomēr uz šo aizliegumu attiecas trīs izņēmumi, kas paredzēti ceturtās daļas i)–iii) apakšpunktā.

31 Ar Direktīvu 2013/50 iekļaujot Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punktu, bija iecerēts – kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 29.–31. punktā – novērst nevienmērīgo saskaņošanas līmeni attiecībā uz paziņošanas prasībām, kas piemērojamas fiziskām un juridiskām personām, kuras citādi iegūst vai pārvalda līdzdalību tādu emitentu kapitālā, kuri darbojas dalībvalstī regulētā tirgū, jo ar Direktīvu 2004/109, pirms tā tika grozīta ar Direktīvu 2013/50, izcelsmes dalībvalstij bija atļauts piemērot akciju vai citu finanšu instrumentu turētājiem stingrākas paziņošanas prasības par tām, kas tajā bija paredzētas. Tādējādi ar Direktīvu 2013/50, kuras mērķis, kā norādīts tās preambulas 12. apsvērumā, bija izveidot saskaņotu režīmu tam, kā paziņo par nozīmīgām līdzdalībām balsstiesībās, dalībvalstīm tika atņemta šī iespēja, ievērojot izņēmumus, kas paredzēti Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas i)–iii) apakšpunktā.

32 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktā minētais izņēmums ļauj izcelsmes dalībvalstij akciju turētājiem vai Direktīvas 2004/109 10. vai 13. pantā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām "piemēro[t] normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, apvienošanās darījumiem un citiem darījumiem, kas skar tādu uzņēmumu īpašumtiesības vai kontroli, ko uzrauga dalībvalstu izraudzītās iestādes atbilstoši 4. pantam [Direktīvā 2004/25]".

33 Šajā iii) apakšpunktā paredzētais pirmais nosacījums, kuram ir pakļauta stingrāku prasību piemērošana, nekā noteikts Direktīvā 2004/109, ir tāds, ka šādām prasībām, tostarp paziņošanas par nozīmīgu līdzdalību jomā, ir jābūt paredzētām normatīvajos vai administratīvajos aktos, kuri attiecas uz šī sprieduma iepriekšējā punktā uzskaitītajām darbībām.

34 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Direktīvas 2004/25 tiesību normās ir reglamentēts, kā aprēķināt nozīmīgas līdzdalības, kas fiziskai vai juridiskai personai ir sabiedrībā, slieksni, kuru pārsniedzot šai fiziskajai vai juridiskajai personai ir pienākums nākt klajā ar pārņemšanas piedāvājumu, lai aizsargātu šīs sabiedrības mazākumdalībniekus. Šajos noteikumos attiecībā uz netiešās līdzdalības summēšanu ir paredzētas stingrākas prasības nekā tās, kas regulē nozīmīgas līdzdalības sliekšņu, kas rada pienākumu paziņot par nozīmīgas līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu saskaņā ar Direktīvu 2004/109, aprēķināšanu. Proti, saskaņā ar Direktīvas 2004/25 5. panta 1. punktu, veicot šo aprēķinu, tiek ņemta vērā līdzdalība, ko ieguvušas "personas, kas rīkojas saskaņoti" šīs direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunkta izpratnē. Šajā jēdzienā ietilpst "fiziskas vai juridiskas personas, kas sadarbojas ar piedāvātāju vai mērķa sabiedrību saskaņā ar izteiktu vai klusuciešot noslēgtu mutisku vai rakstisku vienošanos, kuras mērķis ir iegūt mērķa sabiedrības kontroli vai izjaukt veiksmīgu piedāvājuma rezultātu".

35 Savukārt Direktīvā 2004/109 nav izmantots jēdziens "personas, kas rīkojas saskaņoti" un tās 10. panta a) punktā, lai aprēķinātu nozīmīgas līdzdalības sliekšņus, kas rada pienākumu paziņot par nozīmīgu līdzdalību, ir ņemtas vērā starp attiecīgajām personām noslēgtās vienošanās, kas uzliek tām pienākumu "pieņemt, saskaņoti izmantojot tām piederošās balsstiesības, ilgstošu kopēju politiku". Kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 57. punktā, šajā tiesību normā ir pieprasīts, ka noteiktu laikposmu ir jābūt stingrām saistībām, kas nevar būt īslaicīgas vai saraustītas un kam ir jābūt viendabīgām un vērstām uz attiecīgā uzņēmuma vadību.

36 Līdz ar to dalībvalsts tiesību normās, kuras pieņemtas saskaņā ar Direktīvu 2004/25 un kuras ir balstītas uz šīs direktīvas 2. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto jēdzienu "personas, kas rīkojas saskaņoti", lai aprēķinātu nozīmīgas līdzdalības slieksni, kas papildus pienākumam nākt klajā ar pārņemšanas piedāvājumu rada ar to saistītās publicēšanas prasības, ir ietverta "stingrāka prasība" Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas izpratnē, nekā noteikts šajā direktīvā, un tās ir "tiesību normas, kas pieņemtas saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem" šīs pēdējās minētās tiesību normas izpratnē. Līdz ar to šīs valsts tiesību normas atbilst pirmajam Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, lai tās varētu piemērot akciju turētājiem vai šīs direktīvas 10. vai 13. pantā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām.

37 Otrais nosacījums, kas paredzēts Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktā, kuram ir pakārtota stingrāku prasību attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgu līdzdalību šīs direktīvas 1. panta 1. punktā minētajā sabiedrībā piemērošana akciju turētajiem vai Direktīvas 2004/109 10. vai 13. pantā paredzētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, nekā noteikts šajā direktīvā, ir tāds, ka šīs stingrākās prasības uzrauga iestādes, ko dalībvalstis izraudzījušās saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu.

38 Kā izriet no 4. panta, šīs iestādes ir "kompetentas uzraudzīt piedāvājumus, lai nodrošinātu to noteikumu ievērošanu, ko dalībvalstis pieņem vai ievieš saskaņā ar Direktīvu 2004/25". Līdz ar to prasībām, kuru ievērošanu tās nodrošina, ir jābūt paredzētām normatīvos vai administratīvos aktos, kas konkrēti attiecas uz pārņemšanas piedāvājumiem, un tās var ietilpt tikai Direktīvas 2004/25, nevis Direktīvas 2004/109 piemērošanas jomā.

39 Šādos apstākļos Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktu – kā rakstveida apsvērumos apgalvo Finanšu tirgu iestāde – nevar interpretēt tādējādi, ka saskaņā ar Direktīvas 2004/109 24. panta 1. punktu izraudzītā iestāde, kuras uzdevums ir uzraudzīt tādu valsts tiesību normu piemērošanu, ar kurām transponēta šī direktīva, faktiski ir kompetenta uzraudzīt, vai tiek ievērotas attiecīgās stingrākās prasības, jo tās ietilpst Direktīvas 2004/25 piemērošanas jomā.

40 Kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 37. punktā, ar Direktīvu 2004/109 veiktā saskaņošana var notikt tikai šīs direktīvas piemērošanas jomā. Līdz ar to kompetentajai iestādei saskaņā ar minētās direktīvas 24. panta 1. punktu, kuras uzdevums ir nodrošināt, lai saskaņā ar to pieņemtie noteikumi tiktu piemēroti, nevar būt kompetence, kas pārsniedz to, kura tai izriet no šīs tiesību normas un kura attiecas uz jomu, kas neietilpst šajā saskaņošanā, proti, uz pārņemšanas piedāvājumiem, apvienošanas darījumiem un citiem darījumiem, kuri skar uzņēmumu īpašumtiesības un kontroli.

41 Turklāt Finanšu tirgu iestādes un šī sprieduma 39. punktā minētā Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkta interpretācija ir balstīta uz Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtajā daļā paredzētā izņēmuma plašu interpretāciju, lai gan, ņemot vērā 3. panta 1.a punkta mērķi – izveidot saskaņotu režīmu par to, kā paziņo par nozīmīgām līdzdalībām balsstiesībās, – izņēmumi attiecībā uz aizliegumu izcelsmes dalībvalstij piemērot akciju vai citu finanšu instrumentu turētājiem stingrākas paziņošanas prasības ir jāinterpretē šauri.

42 Turklāt, kā ģenerāladvokāts būtībā norādījis secinājumu 42.–46. punktā, lai noteiktu kompetenci, kas saskaņā ar Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunktu ir iestādēm, ko dalībvalstis izraudzījušās saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu, rodas jautājums, vai jēdziens

"uzraudzība" ietver arī "stingrāku" paziņošanas prasību "izpildes nodrošināšanu". Šī 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru iestādes, kas ir kompetentas uzraudzīt tajā uzskaitītās darbības, šajā nolūkā varētu nebūt apveltītas ar pilnvarām nodrošināt, ka tiek ievērotas "stingrākas prasības" attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgu līdzdalību, kuras paredzētas normatīvajos vai administratīvajos aktos attiecībā uz šīm darbībām, nebūtu saderīga ar jēdziena "uzraudzība" ierasto nozīmi ikdienas valodā, kas nozīmē noteiktu normu vai prasību "pārbaudi" un līdz ar to "izpildes nodrošināšanas" darbību.

43 Šajā gadījumā iesniedzējtiesas šaubas būtībā attiecas uz to, vai tāda stingrāka prasība attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgu līdzdalību, nekā noteikts Direktīvā 2004/109 un paredzēts 1989. gada *BörseG* 92. panta 7. punktā attiecībā uz "juridiskajām vienībām, kas darbojas saskaņoti", atbilst šī sprieduma 37. punktā minētajam nosacījumam par "uzraudzību" un tādējādi šīs prasības pārbaudei, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu izraudzītā iestāde.

44 No lietas dalībnieku pamatlietā apsvērumiem un atbildēm uz Tiesas uzdoto rakstveida jautājumu izriet, ka saskaņā ar *ÜbG* – ar kuru Austrijas tiesībās ir transponēta Direktīva 2004/25 – Pārņemšanas komisija ir vienīgā iestāde, kura izraudzīta kā kompetentā iestāde saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantu. Pamatlietā finanšu tirgu iestāde veica tādas "stingrākas prasības" ievērošanas "uzraudzību" attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgu līdzdalību, kura formāli ir paredzēta 1989. gada *BörseG* 92. panta 7. punktā – kurā savukārt ir atsauce uz *ÜbG* 23. panta 1. vai 2. punktu. Tādējādi, neskarot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, šķiet, ka iepriekš minēto "stingrāko prasību izpildes nodrošināšana" ir uzticēta iestādei, kura nav izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu.

45 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru akciju turētājiem vai šīs direktīvas 10. vai 13. pantā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām tiek piemērotas stingrākas prasības šīs ceturtās daļas izpratnē attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgāku līdzdalību, nekā noteikts minētajā direktīvā un izriet no normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti tostarp saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, tomēr nepiešķirot šīs dalībvalsts iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu, pilnvaras nodrošināt šo prasību ievērošanu.

Par otro jautājumu

46 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru centrālajai administratīvajai iestādei Direktīvas 2004/109 24. panta 1. punkta izpratnē, kurā ir sākts administratīvā soda piemērošanas process, ir saistoši administratīvie lēmumi, kuri ir kļuvuši galīgi un ar kuriem ir konstatēts tādu valsts tiesību normu pārkāpums, ar kurām transponēta Direktīva 2004/25 un kuras ir pieņēmusi šīs dalībvalsts iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar šīs direktīvas 4. pantu, šī iemesla dēļ atņemot personai, uz kuru attiecas administratīvā soda piemērošanas process, tiesības apstrīdēt no juridiskā un faktiskā viedokļa jau iepriekš apstrīdētu pārkāpumu.

47 No pirmā jautājuma analīzes izriet, ka Direktīvas 2004/109 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru stingrāku prasību ceturtās daļas izpratnē attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgāku līdzdalību, nekā noteikts šajā direktīvā un izriet no normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti it īpaši attiecībā uz pārņemšanas piedāvājumiem, izpildes nodrošināšanu veic iestāde, kura nav izraudzīta saskaņā ar Direktīvas 2004/25 4. pantu.

48 Šādos apstākļos nav jāinterpretē Hartas 47. pants, lai noteiktu, vai tajā nostiprinātās pamattiesības nepieļauj tādu valsts praksi, kas aplūkota šajā jautājumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū, un par grozījumiem Direktīvā 2001/34/EK, kurā grozījumi ir izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/50/ES (2013. gada 22. oktobris), 3. panta 1.a punkta ceturtās daļas iii) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, ar kuru akciju turētājiem vai Direktīvas 2004/109, kas grozīta ar Direktīvu 2013/50, 10. vai 13. pantā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām tiek piemērotas stingrākas prasības šīs ceturtās daļas izpratnē attiecībā uz paziņošanu par nozīmīgāku līdzdalību, nekā noteikts Direktīvā 2004/109, kas grozīta ar Direktīvu 2013/50, un izriet no normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti tostarp saistībā ar pārņemšanas piedāvājumiem, tomēr nepiešķirot šīs dalībvalsts iestādei, kas izraudzīta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/25/EK (2004. gada 21. aprīlis) par pārņemšanas piedāvājumiem 4. pantu, pilnvaras nodrošināt šo prasību ievērošanu.

[Paraksti]